

Vznik státních symbolů Finska

Státní znak

Na státním znaku Finska je vyobrazen lev s korunou na hlavě, šavlí pod zadníma nohama, umístěný na červeném poli s devíti růžemi. Místo pravé přední tlapy má lidskou ruku v brnění, která drží meč. Lev, koruna, rukojeť šavle a meče je zlatá. Růže, čepele zbraní a část brnění je stříbrná.

Nejstarší vyobrazení toho znaku je z šestnáctého století na náhrobku švédského krále Gustava Vasa v Uppsalské katedrále. Znak byl používán ve švédských teritoriích jižně od Botnického zálivu a také jako znak finského velkoknížectví v Ruském impériu. V roce 1917, kdy Finsko získalo nezávislost, převzali Finové tento znak za svůj.

Státní hymna

Hymna Maamme - Moje země

Hymna Finska s hudbou od Fredrika Pacia a slovy od Johana Ludviga Runeberga byla poprvé představena studenty 13. května roku 1848 v Helsinkách, při slavnosti zvané Den Květin.

Prvotní text od J. L. Runeberga byl napsán ve švédštině s názvem „Vårt land“ (Naše země) a byl vydán roku 1846 jako prolog k 35 hrdinským baladám z dob Finské války v letech 1808 – 1809. Runebergovým záměrem bylo aktivovat Finské vlastenectví prostřednictvím tohoto textu. K napsání „Vårt land“ ho inspiroval text maďarské státní hymny „Szózat“ z roku 1836, který napsal maďarský spisovatel a básník Mihály Vörösmarty. Až do 20. století se Finové odkazovali právě na politický idealismus v tomto díle „Vårt land“ a Runeberg byl brzy považován za národního básníka.

Německo-finský hudební skladatel Fredrik Pacuis, přednášel na Helsinské univerzitě. Nebyl první, který tuto báseň zkoušel zhudebnit, ale jeho verze získala velice rozsáhlou popularitu. On sám byl sbormistrem univerzitního sboru. Když se sborem prvně uváděl tuto skladbu pro veřejnost, zanechala v posluchačích hluboké dojetí. Hudbu z finské hymny si později osvojili Estonci pro svoji státní hymnu „Mu isamaa.“

Státní vlajka

Před osamostatněním bylo Finsko pod nadvládou Švédska nebo Ruska, a proto vlajky těchto zemí byly používány jako oficiální finská vlajka. Na stejné slavnosti, kde poprvé zazněla již zmíněná píseň „Maamme“, Helsinská univerzitní studentská unie vyvěsila svoji vlajku, na které byl vyobrazen finský znak na bílém poli. Po skončení této akce velké množství politiků, spisovatelů a historiků navrhovalo, aby Finsko mělo mít svoji vlastní vlajku.

Debaty na toto téma pokračovaly a v následujících letech bylo vytvořeno několik návrhů pro finskou vlajku. Mezi lety 1850 – 1860 získali největší ohlas barvy bílá a modrá, jako státní barvy. Na jaře, dne 28. května 1918, finský parlament schválil návrh pro nový národní symbol Finska. Vlajka byla navržena Brunem Tuukkanenem a Eero Snellmanem. I když některá ustanovení byla od té doby lehce změněna, modrý kříž na bílém poli přetrvává dodnes. Každý Fin má právo vyvěsit vlajku kdekoli to považuje za vhodné, a dále tu je šest oficiálních dnů během roku, kdy se vlajka vyvěšuje. Význam vlajky není oficiálně doložen. Někteří považují kříž na vlajce za symbol křesťanství. Dříve, než byla vlajka Finska vybrána, Zachris Topelius, který podporoval verzi modrobílé vlajky, přirovnal bílou barvu ke sněhu a modrou barvu k množství vodních ploch ve Finsku.

Zdroje:

The Finnish national anthem - thisisFINLAND. thisisFINLAND [online]. Copyright © 1995 [cit. 30.11.2019]. Dostupné z: <https://finland.fi/facts-stats-and-info/the-finnish-national-anthem/>

Leijona Kauppa – Suomen lippu. *Leijona Kauppa – Suomen Leijona* [online]. Copyright © 2019 [cit. 30.11.2019]. Dostupné z: <http://leijona-kauppa.com/suomen-lippu/>

Flag and arms of Finland – Ministry of the Interior. [online]. [cit. 30.11.2019]. Dostupné z: <https://intermin.fi/en/flag-and-arms>